

Starši, otrokom na čimbolj zanimiv način pripovedujte gibalno zgodbo in ob pripovedovanju kažite različne gibe, ki jih naj otroci ponavljajo za vami.

Evelina Umek: Marko skače (gibalna zgodba)

Marko je živahen fant, ki ne more nikoli mirovati. Ves čas skače (večkrat poskočimo), zato ga vsi opozarjajo: »Marko, ne skači!« (nehamo skakati)

Marko tudi zelo rad pleza (dvigujemo roke in noge v zrak, kot da plezamo po kamniti steni). Ker se vsi bojijo, da bi padel z višine, mu pravijo: »Marko, ne plezaj!« (nehamo plezati)

Marko tudi zelo veliko teče (tečemo na mestu). Toda tudi to drugim ni všeč in ga zopet opozarjajo: »Marko, ne tekaj!« (nehamo teči na mestu)

Marko ves čas motovili z rokami (vrtimo svoje roke na vse strani in jih stresamo), nato tudi z nogami (vrtimo svoje noge, jih zamahujemo naprej in nazaj, jih stresamo).

Njegovo neprestano gibanje zelo rada opazuje njegova babica, ki mu rada zapoje pesmico: »Marko skače, Marko skače po zeleni trati, ajaj aj ajaj po zeleni trati ...« (zapijemo pesem)

Marko si želi, da bi živel v taki deželi, kjer bi lahko skakal (skačemo), tekal (tečemo na mestu) in mu ne bi bilo treba biti pri miru.

Neke noči pa so se mu te želje uresničile, saj je sanjal (položimo glavo na sklenjene roke), da je pristal v prav takšni deželi (dvignemo roko, jo postavimo pred svoje čelo in se razgledamo po prostoru).

Tam ljudje niso hodili, ampak so skakali sem in tja (skačemo levo, desno), naprej in nazaj (skačemo naprej in nazaj). Takrat ko niso skakali, so hodili po prstih (hodimo po prstih) ali po petah (hodimo po petah), se vrteli (vrtimo se v krogu), nekateri pa so hodili kar po vseh štirih (hodimo po vseh štirih).

Marko je nekaj časa pridno skakal skupaj z njimi (skačemo) in se vrtel v krogu (se vrtimo). In vrtel se je vedno hitreje in hitreje in hitreje (vedno bolj hitro se vrtimo), dokler ni padel na tla (pademo na tla).

Tedaj je zelo glasno zabobnelo, da se je pošteno prestrašil (skrijemo glavo med roke). Odprl je oči in se znašel poleg svoje postelje na tleh. Pritekla sta mama in oče, ga položila v posteljo, pokrila in pobožala. Marko je zamrmrljal: »Saj bom pri miru, ne bom več skakal ...« (otrok ponovi)

»Ti kar skači,« sta rekla mama in oče, »samo ne s postelje.« Toda Marko ju ni slišal, zaspal je in kdo ve, kaj je spet sanjal.